

Univerzita Palackého v Olomouci
Katedra muzikologie Filozofické fakulty Univerzity Palackého

s hlubokým zármutkem oznamují,
že dne 5. října 2009 zemřel ve věku nedožitých 78 let

Prof. PhDr. Ivan Poledňák, DrSc.

Profesor Ivan Poledňák se narodil dne 31. prosince 1931 ve Velkém Meziříčí. Absolvoval gymnázium v Trenčíně a Liberci (maturoval 1951), na Masarykově univerzitě vystudoval roku 1956 obor hudební věda a estetika (mj. Žák Jana Racka, Bohumíra Štědrone a Olega Suse). V roce 1968 získal doktorát na Univerzitě Karlově, zde také o rok později absolvoval externí aspiranturu na Katedře estetiky a stal se kandidátem věd. Roku 1989 získal titul DrSc. Pro obor hudební věda byl habilitován v roce 1992 na Masarykově univerzitě v Brně, profesorem teorie a dějin hudby se stal roku 1994 na Univerzitě Palackého v Olomouci. Již za studií rozvíjel publicistickou činnost a pracoval v redakci Československého hudebního slovníku. Po působení ve Státním divadle v Brně (1956-57) odešel 1959 do Prahy, kde se stal nejprve odborným pracovníkem a poté i vedoucím oddělení hudební výchovy Výzkumného ústavu pedagogického. Od roku 1968 pracoval jako odborný a poté vědecký pracovník v Ústavu pro hudební vědu ČSAV (později transformovaného na Ústav pro teorii a dějiny umění ČSAV). Po listopadu 1989 výrazně přispěl k znovuoobnovení samostatného Ústavu pro hudební vědu ČSAV, kterého byl v letech 1990-97 ředitelem. Pedagogicky působil na Ústavu hudební vědy Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze, Hudební fakultě Akademie múzických umění v Praze, Ústavu hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně a katedrách hudební výchovy pedagogických fakult v Olomouci a v Praze. Od roku 1992 se jako jeden z klíčových pedagogů významně podílel na profilaci Katedry muzikologie Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, které byl také v letech 1998-99 a 2003-06 vedoucí. Na olomouckém pracovišti dlouhodobě předsedal oborové radě pro doktorské studium. Ivan Poledňák patřil k předním českým odborníkům v oblasti hudební estetiky, hudební psychologie, hudební sémiotiky, teorie a dějin populární hudby. Jeho badatelský odkaz je impozantní. Vedle více než desítky knižních publikací, kterých je autorem či spoluautorem, vytvořil nepřeborné množství studií, článků, recenzí apod. Neméně významná byla i jeho činnost organizační či členství v celé řadě orgánů a hudebních institucí. Po listopadu 1989 byl prvním předsedou České hudebně pedagogické společnosti, v letech 1990-93 zastával funkci předsedy Asociace hudebních umělců a vědců, od roku 1993 do roku 2001 byl prezidentem České hudební rady, dále byl členem kulturní sekce Čs. komise pro spolupráci s UNESCO, členem Akreditační komise vlády ČR pro vysoké školy, předsedou rady ministra kultury pro Českou filharmonii, členem redakční rady časopisu Hudební rozhledy aj. Za svou vědeckou, publikační a organizační činnost byl opakovaně oceněn rektorem Univerzity Palackého v Olomouci a na jeho počest byly vydány dva sborníky AUPO Musicologica Olomucensia.

Čest jeho památce!